



Откуд нам хиљаду година Призренске епархије тамо где “ништа немамо”?!

С којим те правом десет векова ућуткују, Александре Вучићу, док се бориш за дан постојања у заветовини?!

Знаш ли, сабирниче сенки, шта је заветовина?!

Нешто мало више од метра за који се натезеш- тапија неба на земљу!

На земљу која не припада ни теби ни мени, већ васкрслима и још нерођенима- на њој из грובה ничу колевке.

Јеси ли кад видео где људи посеју жито а читаво поље роди распећима?

Злате се, зазвоне ко прапорци кад се ветар сјури низ Шару, Паштрик, Коритник...

Јеси ли кад видео где архангели журе на мобу, где старице упредају небо у преслице, где су деци пуне шаке облака..?

Озори у Хочи загледан пут Призрена док с умрлима наздрављаш животу.

Јеси ли кад отпио вина од тамјана?



Клизи низ ждрело, нестајеш у пуком постојању, жив васкрсаваш из себе умрлога, нико не нариче над тобом већ ти се песмом радује.

Смрт не боли тамо где живиш векове...

Само глава клоне на скуте Богородице Љевишке, прогледаш склопљених очију, носи те Бистрица, под Бистрицом горе воштанице, хваташ се за пламенове, не гасну, не пеку, восак се слива низ дланове чинећи обале, обале обрасле у распећа, хваташ се за најтању нит страхујући да се не преломи а она читав корен сплетен око тебе...

Корен векова. Не да се уметрити. Не смеш га уметрити јер читава је Србија њиме свезана за небо.

Откуд толико векова тамо где “немамо ништа”..?

Откуд заветовине тамо где си преломио суварак мислећи њиме да обориш храст?!

Откуд толико Бистрица кад си их зхватио у флаше мислећи да извиру под твојим ногама,
не схватајући да кормилариш бродом у боци...

Откуд толико живота тамо где мислиш да се неко смрти плаши?!

Откуд јутра тамо где си нагомилао мрака?!

Отуд, мучениче, што није ни твоје ни моје да га “немамо ништа”!

Оних житница распећа је, схваташ ли?!

За тебе је Голгота брдо уз које се не може јер крст носиш као терет.



Михаило Меденица: Откуд нам хиљаду година Призренске епархије тамо где “ништа немамо”?!
уторак, 18 децембар 2018 19:22